

Warszawa, dnia 20 maja 2015 r.

Poz. 694

USTAWA

z dnia 9 kwietnia 2015 r.

o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230 oraz z 2014 r. poz. 1071) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 i art. 3 otrzymują brzmienie:

„Art. 2. 1. Zadaniem Krajowej Szkoły są:

- 1) szkolenie i doskonalenie zawodowe sędziów, prokuratorów i asesorów prokuratury w celu uzupełnienia ich specjalistycznej wiedzy i umiejętności zawodowych;
- 2) szkolenie i doskonalenie zawodowe referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych;
- 3) prowadzenie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, których celem jest uzyskanie przez aplikantów niezbędnej wiedzy i praktycznego przygotowania do zajmowania stanowisk sędziego, prokuratora i asesora prokuratury;
- 4) prowadzenie analiz i badań służących ustaleniu kompetencji i kwalifikacji wymaganych na stanowiskach pracy w sądach i prokuraturze celem ich wykorzystania w działalności szkoleniowej.

2. Zadania Krajowej Szkoły realizowane są w szczególności przez:

- 1) opracowywanie programów i organizowanie szkoleń i innych cyklicznych form doskonalenia zawodowego;
- 2) koordynowanie działalności szkoleniowej sądów i prokuratury;
- 3) opracowywanie programów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej oraz organizowanie tych aplikacji;
- 4) przygotowywanie i organizowanie egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;
- 5) przygotowywanie oraz organizowanie konferencji, sympozjów i seminariów;
- 6) współpracę międzynarodową oraz współdziałanie z podstawowymi jednostkami organizacyjnymi szkół wyższych prowadzącymi kształcenie na kierunku prawo, jednostkami badawczo-rozwojowymi oraz placówkami naukowymi Polskiej Akademii Nauk w zakresie działalności szkoleniowej oraz innych form doskonalenia zawodowego;
- 7) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w ust. 1;
- 8) pozyskiwanie i wykorzystywanie funduszy pomocowych przeznaczonych na finansowanie zadań, o których mowa w ust. 1;
- 9) wykonywanie innych zadań związanych z doskonaleniem kadr sądów i prokuratury, a także z potrzebami sądownictwa i prokuratury, wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, ustawę z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz ustawę z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

3. Krajowa Szkoła ma prawo używania okrągłej pieczęci z wizerunkiem orła, ustalonym dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, oraz nazwą szkoły w otoku na podstawie przepisów ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (Dz. U. z 2005 r. Nr 235, poz. 2000, z późn. zm.²⁾).

Art. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, nadaje statut Krajowej Szkole, określający jej ustrój, organizację, siedzibę oraz symbole, mając na uwadze konieczność stworzenia odpowiednich warunków organizacyjnych niezbędnych dla prawidłowej realizacji zadań przez Krajową Szkołę.”;

2) w art. 6:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rada składa się nie więcej niż z 18 członków, w tym:

- 1) 3 członków wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości;
- 2) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Sądownictwa;
- 3) 3 członków wskazanych przez Prokuratora Generalnego;
- 4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratury;
- 5) członka wskazanego przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego;
- 6) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego;
- 7) członka wskazanego przez podstawowe jednostki organizacyjne szkół wyższych prowadzące kształcenie na kierunku prawo;
- 8) członka wskazanego przez Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej;
- 9) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych;
- 10) członka wskazanego przez Prezesa Krajowej Rady Notarialnej.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Prokuratora Generalnego, Krajowej Rady Prokuratury, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.”;

3) w art. 12:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest powoływany i odwoływany przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratury. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły trwa 5 lat.

2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratury, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości lub Prokurator Generalny na wniosek Ministra Sprawiedliwości deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133 i 509) lub w ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.³⁾.”,

c) dodaje się ust. 6–9 w brzmieniu:

„6. Minister Sprawiedliwości powołuje i odwołuje zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323, z 2010 r. Nr 18, poz. 96 oraz z 2012 r. poz. 490.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623 oraz z 2014 r. poz. 504. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430.

7. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest sędzia albo sędzia w stanie spoczynku.

8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku, powoływany za zgodą Prokuratora Generalnego.

9. Do zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy ust. 4 i art. 14.”;

4) uchyla się art. 13;

5) w art. 15 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) realizowanie zadań związanych z przygotowaniem i przeprowadzaniem naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, a także prowadzeniem tych aplikacji, oraz przygotowaniem i przeprowadzaniem egzaminów sędziowskiego i prokuratorskiego;”;

6) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Kształcenie ustawiczne

Art. 15a. 1. Szkolenia zawodowe sędziów, prokuratorów, asesorów prokuratury, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, asystentów prokuratorów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów i prokuratury odbywają się zgodnie z rocznym harmonogramem działalności szkoleniowej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, zwanym dalej „harmonogramem”.

2. Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu apelacyjnego lub, w uzasadnionych przypadkach, z własnej inicjatywy może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla sędziów, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych oraz urzędników sądów.

3. Prokurator Generalny w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.

4. Wydatki związane z przeprowadzeniem szkoleń, o których mowa w ust. 2 i 3, pokrywane są z budżetu państwa z części „Sądy powszechne” z budżetu części obszaru apelacji, z którego sędziowie, referendarze sądowi, asystenci sędziów, kuratorzy zawodowi oraz urzędnicy sądowi będą uczestniczyć w przeprowadzanych szkoleniach, albo z części „Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury”.

5. Uwzględniając uzasadnione potrzeby, Krajowa Szkoła – niezależnie od szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego ujętych w harmonogramie – może, po zatwierdzeniu przez Radę, organizować dodatkowe szkolenia i inne formy doskonalenia zawodowego, zawiadamiając o tym zainteresowanych.

Art. 15b. 1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości, Prokuratora Generalnego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratury, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów apelacyjnych.

2. Rada po opracowaniu harmonogramu przekazuje go do zaopiniowania Ministrowi Sprawiedliwości.

3. Minister Sprawiedliwości, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Generalnego, może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.

4. Rada w terminie 30 dni od dnia zaproponowania przez Ministra Sprawiedliwości zmian odnosi się do nich.

Art. 15c. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb opracowania harmonogramu, mając na względzie konieczność zaspokojenia potrzeb szkoleniowych sędziów, referendarzy sądowych, asystentów sędziów, kuratorów zawodowych, prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników sądów i prokuratury.”;

7) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Aplikacje sędziowska i prokuratorska

Art. 16. Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór merytoryczny nad aplikacjami sędziowską i prokuratorską.

Art. 17. 1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości zasięga opinii Prokuratora Generalnego.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662), zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej”, a także na stronie internetowej Krajowej Szkoły, zarządzenie Ministra Sprawiedliwości, o którym mowa w ust. 1.

3. W ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską podaje się w szczególności:

- 1) termin przeprowadzenia konkursu;
- 2) termin i miejsce złożenia zgłoszenia do konkursu;
- 3) wysokość i sposób uiszczenia opłaty za udział w konkursie.

4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera:

- 1) ankietę personalną;
- 2) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie wyższych studiów prawnych w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskanie tytułu zawodowego magistra lub zagranicznych studiów prawnych uznanych w Rzeczypospolitej Polskiej albo zaświadczenie o zdanym egzaminie magisterskim;
- 3) dowód uiszczenia opłaty za udział w konkursie;
- 4) kopię dowodu osobistego;
- 5) zaświadczenie stwierdzające, że składający zgłoszenie jest zdolny, ze względu na stan zdrowia, do wykonywania obowiązków aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej.

5. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 5, oraz badanie kandydata na aplikanta aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej odbywa się na zasadach obowiązujących kandydata na stanowisko sędziowskie.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4, mogą być składane również w formie elektronicznej. Decyzję o możliwości składania dokumentów w formie elektronicznej podejmuje Dyrektor Krajowej Szkoły i informuje o niej w ogłoszeniu o naborze na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską.

Art. 18. 1. Nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską odbywa się w drodze konkursu składającego się z 2 etapów:

- 1) testu sprawdzającego wiedzę z poszczególnych dziedzin prawa;
- 2) pracy pisemnej sprawdzającej umiejętność stosowania argumentacji prawniczej, zasad wykładni oraz kwalifikowania stanów faktycznych.

2. Warunkiem dopuszczenia do drugiego etapu konkursu jest uzyskanie z testu minimalnej liczby punktów określonej, w drodze zarządzenia, przez Ministra Sprawiedliwości. Jeżeli liczba kandydatów, którzy uzyskali minimalną liczbę punktów, jest większa niż dwukrotność limitów przyjęć na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w danym roku, do drugiego etapu konkursu dopuszczeni zostają kandydaci, stosownie do liczby uzyskanych punktów, w liczbie odpowiadającej dwukrotności limitów przyjęć. Przepis art. 25 ust. 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Art. 19. 1. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Rady, powołuje zespół konkursowy, który opracowuje test oraz zadania na drugi etap konkursu. Test oraz zadania są zatwierdzane przez Ministra Sprawiedliwości.

2. W skład zespołu konkursowego, o którym mowa w ust. 1, wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 2 sędziów lub prokuratorów wykładowców Krajowej Szkoły, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa podlegających sprawdzeniu w toku konkursu, wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły;
- 3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 5) pracownik naukowy, naukowo-dydaktyczny lub dydaktyczny szkoły wyższej działającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego z zakresu nauk prawnych, wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród nauczycieli akademickich będących wykładowcami Krajowej Szkoły.

3. Członkami zespołu konkursowego, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, mogą być sędziowie w stanie spoczynku lub prokuratorzy w stanie spoczynku.

4. Przewodniczącego zespołu konkursowego wyznacza spośród jego członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący zespołu konkursowego kieruje jego pracami.

5. Minister Sprawiedliwości odwołuje członka zespołu konkursowego w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie obowiązków członka zespołu;
- 3) cofnięcia rekomendacji przez organ wskazujący kandydata;
- 4) niewykonywania lub nienależytego wykonywania obowiązków;
- 5) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 6) wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego o przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

6. Członek zespołu konkursowego zostaje wyłączony z udziału w jego pracach, jeżeli kandydat pozostaje z nim w stosunku:

- 1) małżeństwa lub we wspólnym pożyciu;
- 2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia;
- 3) przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) zależności służbowej;
- 5) osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.

7. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

8. Członkowie zespołu konkursowego przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku powody wyłączenia, o których mowa w ust. 6, oraz powody odwołania, o których mowa w ust. 5 pkt 2, 5 i 6.

Art. 20. 1. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powoływana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę. Członkami komisji konkursowej mogą być osoby, których wiedza, doświadczenie zawodowe i autorytet dają rękojmię prawidłowego przebiegu konkursu.

2. W skład komisji konkursowej wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 2 wykładowców Krajowej Szkoły wskazanych przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów i prokuratorów, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 3) 3 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;
- 5) przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa;
- 6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratury.

3. Przewodniczącego komisji konkursowej wyznacza spośród jej członków Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący komisji konkursowej kieruje jej pracami.

4. Do członków komisji konkursowej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur apelacyjnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem apelacyjnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzi sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur apelacyjnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.

7. Pracami zespołów kieruje wyznaczony przez Ministra Sprawiedliwości członek komisji konkursowej. Do członków zespołów stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

Art. 21. 1. Przed przystąpieniem do konkursu kandydat uiszcza opłatę za udział w konkursie. Opłata stanowi dochód Krajowej Szkoły.

2. Minister Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1 – nie wyższą niż równowartość 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w art. 2 ust. 3–5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314) – uwzględniając konieczność prawidłowego i efektywnego przeprowadzenia naboru.

3. W przypadku nieprzystąpienia przez kandydata do konkursu, Dyrektor Krajowej Szkoły zwraca 2/3 uiszczonej opłaty.

Art. 22. 1. Po przeprowadzeniu konkursu komisja konkursowa przedstawia Dyrektorowi Krajowej Szkoły listę kwalifikacyjną kandydatów na aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, zwaną dalej „listą kwalifikacyjną”, zawierającą imiona i nazwiska kandydatów, którzy uczestniczyli w obu etapach naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską, z podaniem liczby punktów uzyskanych przez każdego kandydata i liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na tej liście wraz z dokumentacją, oraz ogłasza listę kwalifikacyjną w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. O miejscu na liście kwalifikacyjnej decyduje suma punktów uzyskanych przez kandydatów z obu etapów konkursu. Jeżeli dwóch lub więcej kandydatów uzyska taką samą liczbę punktów, o miejscu na liście kwalifikacyjnej decyduje liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej, a jeżeli liczba punktów uzyskanych z pracy pisemnej jest taka sama, wszystkich tych kandydatów umieszcza się na jednym miejscu na liście kwalifikacyjnej.

Art. 23. Osoba umieszczona na liście kwalifikacyjnej może, w terminie 14 dni od dnia jej ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej, złożyć do Dyrektora Krajowej Szkoły wniosek o przyjęcie na aplikację sędziowską lub aplikację prokuratorską.

Art. 24. 1. Aplikantem aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej może zostać osoba:

- 1) która posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) która posiada nieposzlakowaną opinię;
- 3) która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 4) która ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) której stan zdrowia pozwala na wykonywanie obowiązków aplikanta.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły zasięga informacji z Krajowego Rejestru Karnego o każdym kandydacie umieszczonym na liście kwalifikacyjnej, który złożył wniosek o przyjęcie na aplikację sędziowską lub aplikację prokuratorską.

Art. 25. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską.

2. Decyzję o przyjęciu na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje kierując się kolejnością umieszczenia kandydatów na liście kwalifikacyjnej, do wyczerpania limitów przyjęć na te aplikacje. W przypadku gdy miejsce na liście kwalifikacyjnej, w którym następuje wyczerpanie limitu przyjęć na daną aplikację, zajmuje więcej niż jeden kandydat, limit ten zostaje podwyższony do wysokości umożliwiającej przyjęcie tych kandydatów zgodnie ze złożonymi przez nich wnioskami.

3. Listy kandydatów przyjętych na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską Dyrektor Krajowej Szkoły ogłasza niezwłocznie w Biuletynie Informacji Publicznej. Listy zawierają imiona i nazwiska kandydatów, z podaniem liczby porządkowej wskazującej miejsce kandydata na danej liście.

4. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Rozpoznanie odwołania następuje w terminie 14 dni od dnia jego wniesienia.

5. Podstawą odwołania w przypadku, o którym mowa w ust. 4, może być jedynie naruszenie warunków oraz trybu rekrutacji na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską, określonych w ustawie i przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 52 pkt 1.

6. Od decyzji Ministra Sprawiedliwości wydanej po rozpatrzeniu odwołania przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

7. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w ust. 6, Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje niezwłocznie decyzję w sprawie przyjęcia na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską.

8. W przypadku niepodjęcia przez aplikanta aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia oraz w przypadku rezygnacji aplikanta z odbywania aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej w terminie 30 dni od dnia jej rozpoczęcia Dyrektor Krajowej Szkoły uzupełnia listę kandydatów przyjętych na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską o kandydata umieszczonego na kolejnym miejscu na liście kwalifikacyjnej, który w terminie 14 dni od dnia powiadomienia go o zwolnionym miejscu złoży wniosek o przyjęcie na aplikację. Przepisy ust. 1, 2 i 4–7 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. Przed objęciem obowiązków aplikanci aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej składają ślubowanie wobec Dyrektora Krajowej Szkoły według następującej roty: „Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości, dbać o dobre imię Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz dochować tajemnicy prawnie chronionej”; składający ślubowanie może dodać zwrot: „Tak mi dopomóż Bóg”.

Art. 27. 1. Aplikacja sędziowska i aplikacja prokuratorska trwają 36 miesięcy i rozpoczynają się nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia list, o których mowa w art. 25 ust. 3. Minister Sprawiedliwości, w drodze zarządzenia, określa termin rozpoczęcia aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej. Zarządzenie to zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. W trakcie aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej aplikanci są zatrudnieni na etatach aplikanckich i odbywają zajęcia w Krajowej Szkole.

Art. 28. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej i aplikant aplikacji prokuratorskiej są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę na czas określony – na czas odbywania aplikacji. Przepisu art. 33 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502 i 1662) nie stosuje się.

2. Umowa o pracę wygasa w przypadku skreślenia aplikanta z listy aplikantów.

Art. 29. 1. Etaty aplikanckie przydziela w drodze zarządzenia, nie później niż w terminie 30 dni od dnia ogłoszenia naboru na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską:

- 1) w sądach – Minister Sprawiedliwości;
- 2) w jednostkach organizacyjnych prokuratury – Prokurator Generalny.

2. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia:

- 1) aplikantom aplikacji sędziowskiej – listę etatów aplikanckich przydzielonych w sądach;
- 2) aplikantom aplikacji prokuratorskiej – listę etatów aplikanckich przydzielonych w jednostkach organizacyjnych prokuratury.

3. Aplikantom przysługuje prawo wyboru etatu aplikanckiego zgodnie z kolejnością umieszczenia kandydatów na liście kwalifikacyjnej.

4. W przypadku gdy aplikanci zajmują to samo miejsce na liście kwalifikacyjnej, o kolejności wyboru etatu aplikanckiego decyduje wynik losowania przeprowadzonego przez Dyrektora Krajowej Szkoły.

Art. 30. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej zostaje zatrudniony w sądzie okręgowym.

2. Prezes właściwego sądu okręgowego kieruje aplikanta aplikacji sędziowskiej do odbycia praktyk zgodnie z programem aplikacji sędziowskiej.

3. Na czas odbywania praktyk prezes właściwego sądu okręgowego, wyznacza aplikantowi patrona każdej z praktyk.

4. Patron praktyki służy aplikantowi pomocą merytoryczną, w szczególności zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie praktyki i niezwłocznie po jej zakończeniu przedstawia prezesowi właściwego sądu okręgowego pisemną opinię wraz z oceną przebiegu praktyki. W oparciu o opinię i oceny z poszczególnych praktyk prezes właściwego sądu okręgowego sporządza końcową opinię i ustala łączną ocenę przebiegu praktyk, stanowiącą średnią arytmetyczną ocen wystawionych przez patronów poszczególnych praktyk.

5. Po 12 miesiącach aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej odbywa się kolokwium sprawdzające.

Art. 31. Przepisy art. 30 stosuje się odpowiednio do aplikanta aplikacji prokuratorskiej, z tym że aplikant aplikacji prokuratorskiej zostaje zatrudniony w prokuraturze okręgowej, a uprawnienia prezesa sądu okręgowego wykonuje prokurator okręgowy.

Art. 32. 1. W ostatnim miesiącu aplikacji sędziowskiej aplikanci przystępują do egzaminu sędziowskiego.

2. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich sprawdzianów i praktyk objętych programem aplikacji.

3. Egzamin sędziowski składa się z części pisemnej i ustnej.

4. Warunkiem zdania egzaminu sędziowskiego jest uzyskanie z jego przebiegu 60% możliwych do zdobycia punktów. Warunkiem zaliczenia części pisemnej egzaminu jest uzyskanie 60% możliwych do zdobycia punktów na tym etapie, a części ustnej egzaminu uzyskanie 60% możliwych do zdobycia punktów z każdej dziedziny.

5. Zadania praktyczne na część pisemną oraz kazusy na część ustną egzaminu sędziowskiego opracowuje zespół egzaminacyjny powołany przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę.

6. W skład zespołu egzaminacyjnego wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 3) sędzia wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu.

7. Przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego wyznacza, spośród jego członków, Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego kieruje jego pracami.

8. Egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły zaopiniowany przez Radę.

9. Komisja egzaminacyjna składa się z:

- 1) sekretarza wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 7 sędziów wskazanych przez Ministra Sprawiedliwości spośród sędziów Sądu Najwyższego, sędziów sądów apelacyjnych, sędziów sądów okręgowych, sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego lub sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 3) sędziego wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród sędziów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa objętych zakresem egzaminu;
- 4) przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa.

10. Członkiem komisji egzaminacyjnej nie może być członek zespołu egzaminacyjnego.

11. Przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza spośród jej członków będących sędziami Minister Sprawiedliwości. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej kieruje jej pracami.

12. Do członków zespołu egzaminacyjnego oraz członków komisji egzaminacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8.

Art. 33. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły może udzielić aplikantowi aplikacji sędziowskiej zezwolenia na przystąpienie do egzaminu sędziowskiego w terminie późniejszym, jeżeli uzna, że choroba, wypadek losowy lub inna wskazana i udokumentowana przez aplikanta przyczynia uniemożliwiają przystąpienie do egzaminu w terminie, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

2. Wniosek o zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 30 dni od dnia ustania przyczyny uzasadniającej nieprzystąpienie do egzaminu sędziowskiego.

3. Aplikant aplikacji sędziowskiej, który nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego w wyznaczonym terminie i nie uzyskał zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub odstąpił bez usprawiedliwienia od egzaminu w czasie jego trwania albo nie zdał egzaminu, może przystąpić ponownie do egzaminu sędziowskiego tylko raz, nie później jednak niż w terminie 18 miesięcy od dnia zakończenia poprzedniego egzaminu.

4. Ponowny egzamin sędziowski przeprowadza komisja egzaminacyjna w terminie wyznaczonym przez Ministra Sprawiedliwości, uzgodnionym z Dyrektorem Krajowej Szkoły. Przepisy ust. 1 i 2 oraz art. 32 ust. 2–12 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. W ostatnim miesiącu aplikacji prokuratorskiej aplikanci przystępują do egzaminu prokuratorskiego.

2. Do egzaminu prokuratorskiego, zespołu egzaminacyjnego opracowującego zadania i kazusy na egzamin prokuratorski oraz komisji egzaminacyjnej powołanej do przeprowadzenia egzaminu prokuratorskiego, a także do ich członków stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 5–8, art. 32 ust. 2–5, 8 i 10 oraz do aplikantów przepisy art. 33.

3. Przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego oraz przewodniczącego komisji egzaminacyjnej wyznacza spośród jej członków będących prokuratorami Prokurator Generalny. Przewodniczący zespołu egzaminacyjnego i przewodniczący komisji egzaminacyjnej kierują odpowiednio pracami zespołu oraz komisji.

4. W skład zespołu egzaminacyjnego, o którym mowa w ust. 2, wchodzi:

- 1) sekretarz wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród pracowników Krajowej Szkoły;
- 2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
- 3) prokurator wskazany przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalista z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu.

5. Komisja egzaminacyjna, o której mowa w ust. 2, składa się z:

- 1) sekretarza, wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów delegowanych do Krajowej Szkoły;
- 2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego spośród prokuratorów prokuratur okręgowych, prokuratorów prokuratur apelacyjnych lub prokuratorów Prokuratury Generalnej, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
- 3) prokuratora wskazanego przez Dyrektora Krajowej Szkoły spośród prokuratorów będących wykładowcami Krajowej Szkoły, specjalisty z dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;
- 4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratury.

Art. 35. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorskiego, sporządza i przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu listę kwalifikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej wskazującej jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego.

2. O kolejności na liście, o której mowa w ust. 1, decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta z egzaminu prokuratorskiego.

3. W przypadku równej liczby punktów uzyskanych przez dwóch lub większą liczbę aplikantów o kolejności na liście decyduje suma punktów uzyskanych przez aplikanta ze wszystkich praktyk i sprawdzianów w czasie aplikacji. Przepis art. 22 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zgodnie z miejscem zajmowanym na liście kwalifikacyjnej egzaminowanych aplikantów.

5. Prokurator Generalny określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk asesorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów.

6. Minister Obrony Narodowej, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego określa corocznie, w drodze zarządzenia, liczbę stanowisk asesorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury przewidzianych dla egzaminowanych aplikantów, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 36. W terminie 14 dni od dnia złożenia egzaminu sędziowskiego lub prokuratorskiego Dyrektor Krajowej Szkoły wydaje aplikantowi dyplom ukończenia odpowiednio aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej.

Art. 37. 1. Członkom zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych za udział w pracach przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych, w wymiarze nie większym niż miesięczne wynagrodzenie zasadnicze sędziego w stawce piątej – uwzględniając zakres i rodzaj ich obowiązków oraz nakład pracy.”;

- 8) w art. 39 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) praca w charakterze aplikanta sędziowskiego w sądzie lub aplikanta prokuratorskiego w prokuraturze, w tym uczestniczenie w zajęciach i praktykach przewidzianych programem aplikacji;”;
- 9) art. 40 otrzymuje brzmienie:
„Art. 40. 1. Prezes sądu okręgowego lub prokurator okręgowy, po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły, może udzielić aplikantowi aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej przerwy w odbywaniu aplikacji.
2. Przerwa w odbywaniu aplikacji może być udzielona:
1) ze względu na ważne okoliczności uniemożliwiające odbywanie aplikacji, wynikające ze stanu zdrowia, niepełnosprawności lub związane z urodzeniem i wychowywaniem dziecka – na okres nie dłuższy niż 24 miesiące;
2) z innych ważnych przyczyn na wniosek aplikanta – na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, aplikantowi udziela się urlopu bezpłatnego.
4. Po zakończeniu przerwy w odbywaniu aplikacji aplikant kontynuuje aplikację od etapu, na którym została ona przerwana, jeżeli umożliwia to program aplikacji. W pozostałych przypadkach aplikant kontynuuje aplikację na warunkach określonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły.”;
- 10) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:
„Art. 40a. Aplikantowi przysługuje urlop szkoleniowy w wymiarze 30 dni kalendarzowych w okresie poprzedzającym bezpośrednio egzamin sędziowski lub prokuratorski.”;
- 11) w art. 41:
a) w ust. 1:
– pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przestał spełniać wymagania określone w art. 24 ust. 1 pkt 1–3;”,
– uchyla się pkt 3,
– pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
„7) nie przystąpił do egzaminu sędziowskiego i nie złożył wniosku o zezwolenie, o którym mowa w art. 33 ust. 1;
8) nie zdał kolokwium sprawdzającego, o którym mowa w art. 30 ust. 5.”;
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Dyrektor Krajowej Szkoły skreśla aplikanta z listy aplikantów w razie rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52 § 1 pkt 1, art. 53 § 1 albo art. 55 § 1 lub 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy.”;
c) w ust. 2:
– uchyla się pkt 1,
– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„2) opuścił bez usprawiedliwienia ponad 20% zajęć objętych programem aplikacji w danym roku szkoleniowym;
3) nie przystąpił w wyznaczonym terminie bez usprawiedliwienia do sprawdzianu przewidzianego w programie aplikacji lub sprawdzianu takiego nie zaliczył;”,
– pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) został dwukrotnie ukarany karą nagany, o której mowa w art. 51 ust. 2 pkt 2.”;
- 12) uchyla się art. 42–46;
- 13) art. 47 otrzymuje brzmienie:
„Art. 47. 1. Aplikant nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, z wyjątkiem zatrudnienia na stanowisku dydaktycznym, naukowo-dydaktycznym lub naukowym oraz zajęcia o charakterze naukowym, dydaktycznym lub publicystycznym, jeżeli wykonywanie tego zatrudnienia lub zajęcia nie przeszkadza w wykonywaniu obowiązków aplikanta.

2. Aplikant jest obowiązany zawiadomić odpowiednio prezesa sądu okręgowego lub prokuratora okręgowego o zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes sądu okręgowego lub prokurator okręgowy po zasięgnięciu opinii Dyrektora Krajowej Szkoły mogą wyrazić sprzeciw wobec zamiaru podjęcia przez aplikanta dodatkowego zatrudnienia lub zajęcia, jeżeli uznają, że będzie to przeszkadzało w wykonywaniu obowiązków aplikanta.”;

14) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. 1. Patronów poszczególnych praktyk powołuje się spośród odpowiednio sędziów, referendarzy sądowych i prokuratorów, za ich zgodą. Za sprawowanie patronatu przysługuje wynagrodzenie.

2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb wyznaczania patronów poszczególnych praktyk, zakres ich obowiązków oraz warunki sprawowania patronatu nad aplikantami, uwzględniając zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska sędziego, asesora prokuratury oraz prokuratora, a także specyfikę tych urzędów.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia patronów poszczególnych praktyk, w wymiarze nie większym niż 25% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, uwzględniając zakres obowiązków i nakład ich pracy.”;

15) w art. 50 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nagroda pieniężna lub rzeczowa;”;

16) w art. 52:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) szczegółowe warunki i tryb przeprowadzania naboru dla kandydatów na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorowską, a także tryb powoływania i działania zespołu konkursowego i komisji konkursowej, mając na względzie konieczność określenia zakresu wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia naboru oraz dokonania wyboru najlepszych kandydatów;

2) organizację, szczegółowe warunki i tryb odbywania aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorowskiej, sposób i tryb przeprowadzenia kolokwium sprawdzającego, o którym mowa w art. 30 ust. 5, jak również sposób ustalania systemu punktowego oceny sprawdzianów i ich poprawiania oraz systemu punktowego oceny praktyk, objętych programem aplikacji, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska odpowiednio sędziego, asesora prokuratury i prokuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów;”;

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wysokość wynagrodzenia aplikanta aplikacji sędziowskiej, mając na uwadze zakres powierzonych obowiązków i warunki odbywania aplikacji;”;

c) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, wysokość wynagrodzenia aplikanta aplikacji prokuratorowskiej, mając na uwadze zakres powierzonych obowiązków i warunki odbywania aplikacji;”;

17) po art. 53 dodaje się art. 53a–53c w brzmieniu:

„Art. 53a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia do zaopiniowania Radzie kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły.

2. Kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę Dyrektor Krajowej Szkoły przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości i Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 53b. 1. Minister Sprawiedliwości może zgłosić sprzeciw wobec kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły niebędących prokuratorami lub prokuratorami w stanie spoczynku w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.

2. Prokurator Generalny może zgłosić sprzeciw wobec kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły będących prokuratorami lub prokuratorami w stanie spoczynku w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu kandydatów. Sprzeciw jest wiążący.

Art. 53c. Dyrektor Krajowej Szkoły może powierzyć prowadzenie zajęć kandydatom na wykładowców, wobec których nie zgłoszono sprzeciwu.”;

18) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do pracowników Krajowej Szkoły stosuje się odpowiednio przepisy art. 9–11, art. 12–12c i art. 14a ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639, z późn. zm.⁴⁾) oraz art. 10, art. 17 ust. 1–3, art. 22, art. 23, art. 26–28 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269 oraz z 2014 r. poz. 1199). Do pracowników administracyjnych stosuje się odpowiednio także art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.”;

19) art. 56 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły przetwarza dane osobowe aplikantów, kandydatów na aplikantów, wykładowców oraz kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły, a także osób objętych szkoleniem lub doskonaleniem zawodowym prowadzonym przez Krajową Szkołę, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań Krajowej Szkoły.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 w pkt 22 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 23 w brzmieniu:

„23) opiniuje programy szkolenia w ramach aplikacji prokuratorskiej, zakres i sposób przeprowadzania konkursów na aplikację prokuratorską oraz egzaminów prokuratorskich.”;

2) w art. 100a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury mogą być zatrudnieni asystenci prokuratorów i starsi asystenci prokuratorów. Ilekroć w przepisach jest mowa o asystentach prokuratorów, rozumie się przez to także starszych asystentów prokuratorów.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Na stanowisku asystenta prokuratora może być zatrudniony ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- 2) jest nieskazitelnego charakteru;
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskał tytuł zawodowy magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) ukończył 24 lata.”;

c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Na stanowisku starszego asystenta prokuratora może być zatrudniony:

- 1) asystent, który zajmował stanowisko asystenta prokuratora przez co najmniej dziesięć lat, i nie był karany za przewinienia dyscyplinarne oraz uzyskiwał pozytywne okresowe oceny, albo
- 2) osoba, która złożyła egzamin prokuratorski lub egzamin sędziowski.”;

d) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Asystent prokuratora po przepracowaniu pięciu lat na tym stanowisku może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego. Asystent prokuratora, który złożył egzamin notarialny, adwokacki lub radcowski, może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego po przepracowaniu czterech lat na stanowisku asystenta prokuratorskiego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu prokuratorskiego asystent prokuratora zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na trzy miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.”;

e) po ust. 11 dodaje się ust. 11a w brzmieniu:

„11a. W przypadku złożenia przez asystenta prokuratora, nie później niż czternaście dni przed terminem egzaminu prokuratorskiego, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, na wniosek kandydata, zwraca 2/3 uiszczony opłaty.”;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 113, poz. 659 i Nr 203, poz. 1192 oraz z 2013 r. poz. 829.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623 oraz z 2014 r. poz. 504. Tekst jednolity nie uwzględnia zmian ogłoszonych w Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430.

- 3) po art. 100a dodaje się art. 100aa w brzmieniu:

„Art. 100aa. 1. Osoby podejmujące po raz pierwszy pracę asystenta prokuratora odbywają staż asystencki w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury, w której są zatrudniani. Staż trwa sześć miesięcy.

2. Do czasu ukończenia stażu asystenta prokuratora zatrudnia się na podstawie umowy o pracę na czas określony, z możliwością jej wcześniejszego rozwiązania za dwutygodniowym wypowiedzeniem.

3. Z obowiązku odbycia stażu są zwolnione osoby, które zdały egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.”;

- 4) po rozdziale 5a dodaje się rozdział 5b w brzmieniu:

„Rozdział 5b

Aplikanci prokuratorscy

Art. 100d. 1. Aplikant prokuratorski uprawniony jest do wykonywania czynności, o których mowa w art. 100a ust. 2 i 3.

2. Aplikant prokuratorski po zaliczeniu kolokwium sprawdzającego, o którym mowa w art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2012 r. poz. 1230, z 2014 r. poz. 1071 oraz z 2015 r. poz. 694), może występować przed sądem rejonowym, w tym w charakterze oskarżyciela publicznego w sprawach, w których postępowanie przygotowawcze zakończyło się w formie dochodzenia.

Art. 100e. Do aplikanta prokuratorskiego, w zakresie nieuregulowanym w ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639, z późn. zm.⁶⁾) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Od odbycia stażu urzędniczego zwolnione są osoby, które ukończyły aplikację sędziowską lub prokuratorską.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925, z późn. zm.⁷⁾) w art. 23a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprawowania urzędu sędziego, wykonywania zawodu notariusza, komornika, zajmowania stanowiska prokuratora, asesora prokuratorskiego lub notarialnego, albo odbywania aplikacji sędziowskiej, prokuratorskiej, notarialnej lub komorniczej, oraz w razie podjęcia pracy w organach wymiaru sprawiedliwości lub w organach ścigania.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133 i 509) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 dodaje się § 1b w brzmieniu:

„§ 1b. Prezes sądu okręgowego jest zwierzchnikiem służbowym aplikantów aplikacji sędziowskiej zatrudnionych w danym sądzie.”;

- 2) w art. 31a w § 1 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) jest zwierzchnikiem służbowym i dokonuje czynności z zakresu prawa pracy oraz reprezentuje sąd w tym zakresie wobec pracowników sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych, kuratorów zawodowych, asystentów sędziów oraz aplikantów aplikacji sędziowskiej;

4) określa, w porozumieniu z prezesem sądu, rozmieszczenie i liczbę w wydziałach sądu poszczególnych stanowisk, na których są zatrudniani pracownicy sądu, z wyłączeniem sędziów, referendarzy sądowych, asystentów sędziów oraz aplikantów aplikacji sędziowskiej;”;

- 3) w art. 61:

- a) w § 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) ukończył aplikację sędziowską w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury i był zatrudniony przez okres co najmniej dwóch lat na stanowisku referendarza sądowego lub asystenta sędziego w pełnym wy-

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 113, poz. 659 i Nr 203, poz. 1192 oraz z 2013 r. poz. 829.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 993 i 1004.

miarze czasu pracy albo pracował w charakterze asesora prokuratorskiego – co najmniej przez trzy lata przed wystąpieniem o powołanie na stanowisko sędziego.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w § 1 pkt 1–6, ukończył aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy.”,

c) w § 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ukończył aplikację notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin, oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy albo”;

4) w art. 147 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W sądach mogą być zatrudniani asystenci sędziów i starsi asystenci sędziów. Ilekroć w przepisach jest mowa o asystentach sędziów, rozumie się przez to także starszych asystentów sędziów.”;

5) w art. 149 w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zdał egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.”;

6) art. 151c otrzymuje brzmienie:

„Art. 151c. § 1. Referendarz może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu trzech lat na stanowisku referendarza lub asystenta sędziego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego referendarz zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na trzy miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.

§ 2. W przypadku złożenia przez referendarza, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu sędziowskiego, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zwraca 2/3 uiszczonych opłaty.”;

7) w art. 155:

a) dodaje się § 3b w brzmieniu:

„§ 3b. Na stanowisku starszego asystenta sędziego może być zatrudniony:

- 1) asystent, który zajmował stanowisko asystenta sędziego przez co najmniej dziesięć lat, i nie był karany za przewinienia dyscyplinarne oraz uzyskiwał pozytywne okresowe oceny, albo
- 2) osoba, która złożyła egzamin sędziowski lub egzamin prokuratorski.”,

b) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Asystent sędziego po przepracowaniu pięciu lat na tym stanowisku może przystąpić do egzaminu sędziowskiego. Asystent sędziego, który złożył egzamin notarialny, adwokacki lub radcowski może przystąpić do egzaminu sędziowskiego po przepracowaniu czterech lat na stanowisku asystenta sędziego lub referendarza sądowego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego asystent sędziego zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na trzy miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.”,

c) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. W przypadku złożenia przez asystenta sędziego, nie później niż 14 dni przed terminem egzaminu sędziowskiego, pisemnego oświadczenia o odstąpieniu od udziału w egzaminie, Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury zwraca 2/3 uiszczonych opłaty.”;

8) uchyla się art. 155c;

9) w art. 155ca § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Z obowiązku odbycia stażu asystenckiego są zwolnione osoby, które zdały egzamin sędziowski, prokuratorski, notarialny, adwokacki lub radcowski.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714 i Nr 203, poz. 1192 oraz z 2014 r. poz. 512) w art. 3 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) opiniowanie programów szkolenia w ramach aplikacji sędziowskiej, zakresu i sposobu przeprowadzania konkursów na aplikację sędziowską oraz egzaminów sędziowskich.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. poz. 1071) po art. 3 dodaje się art. 3a–3c w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, najpóźniej na 30 dni przed rozpoczęciem stażu na stanowisku referendarza sądowego, zwanego dalej „stażem”, w uzgodnieniu z patronem koordynatorem, wyznacza aplikantowi, o którym mowa w art. 3, który zdał egzamin sędziowski, patrona stażu.

2. Patron stażu sprawuje jednocześnie patronat nad jednym aplikantem.

3. Patron stażu zapoznaje aplikanta z czynnościami należącymi do zakresu jego obowiązków w trakcie stażu i kontroluje prawidłowość wykonanych przez aplikanta czynności, a niezwłocznie po zakończeniu stażu przedstawia patronowi koordynatorowi pisemną opinię wraz z oceną przebiegu stażu.

4. Wyznaczenie patrona stażu, dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowuje moc.

Art. 3b. Patron stażu, wyznaczony aplikantowi odbywającemu aplikację sędziowską, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 10% podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego i prokuratora, za każdy miesiąc sprawowania patronatu. Jeżeli patron sprawuje patronat przez okres krótszy niż 30 dni, wynagrodzenie ulega proporcjonalnemu obniżeniu.

Art. 3c. Odbycie stażu, o którym mowa w art. 31 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za spełnienie wymogu świadczenia pracy przez okres co najmniej 18 miesięcy na stanowisku referendarza sądowego, o którym mowa w art. 61 § 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”.

Art. 8. 1. Aplikacja ogólna, aplikacja sędziowska i aplikacja prokuratorska prowadzone przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, rozpoczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. Do aplikacji ogólnej rozpoczynającej się w 2016 r. oraz aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, o których mowa w art. 19 ust. 2, stosuje się ust. 1.

Art. 9. 1. Przepisy art. 32 ust. 2–12 oraz art. 34 ust. 2–5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do egzaminu sędziowskiego i egzaminu prokuratorskiego oraz zespołów egzaminacyjnych i komisji egzaminacyjnych od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. W roku 2015 egzamin sędziowski i egzamin prokuratorski przeprowadza się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 10. 1. Aplikant aplikacji sędziowskiej oraz aplikant aplikacji prokuratorskiej, który odbywał aplikację na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wobec którego została wydana decyzja o zawieszeniu w prawach i obowiązkach aplikanta, po uchyleniu tej decyzji kontynuuje aplikację na warunkach wyznaczonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, jednak nie dłużej niż do ukończenia odpowiednio aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej, rozpoczętej w roku 2017.

2. Jeżeli zachowanie terminu, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe, aplikant kontynuuje aplikację w ramach odpowiednio aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej, prowadzonej na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, na warunkach wyznaczonych przez Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

3. W przypadku określonym w ust. 2 właściwy organ, o którym mowa w art. 29 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przydziela etaty aplikantkie w ilości odpowiadającej liczbie aplikantów kontynuujących aplikację.

Art. 11. Osoby zatrudnione na stanowisku asystenta prokuratora albo asystenta sędziego, które ukończyły aplikację ogólną prowadzoną przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, zwaną dalej „aplikacją ogólną”, są zwolnione z obowiązku odbycia stażu asystenckiego, o którym mowa w art. 100aa ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 155ca § 1 ustawy zmienianej w art. 5.

Art. 12. Asystent prokuratora, który ukończył aplikację ogólną, może przystąpić do egzaminu prokuratorskiego, o którym mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 2, po przepracowaniu czterech lat na stanowisku asystenta prokuratora. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu prokuratorskiego asystent prokuratora zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na trzy miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę. Przepis art. 100a ust. 11a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się.

Art. 13. Osoby, które ukończyły aplikację ogólną, są zwolnione z obowiązku odbycia stażu urzędniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 3.

Art. 14. Osoby, które złożyły egzamin sędziowski na podstawie przepisów dotychczasowych, mogą być zatrudnione na stanowisku starszego asystenta sędziego.

Art. 15. 1. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–6 ustawy zmienianej w art. 5, ukończył aplikację ogólną oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku referendarza sądowego w pełnym wymiarze czasu pracy. W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, okres wymaganego zatrudnienia podlega proporcjonalnemu wydłużeniu.

2. Na stanowisko sędziego sądu rejonowego może być powołany ten, kto spełnia wymagania określone w art. 61 § 1 pkt 1–6 ustawy zmienianej w art. 5, ukończył aplikację ogólną oraz przez okres co najmniej pięciu lat był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w pełnym wymiarze czasu pracy. W przypadku zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy, okres wymaganego zatrudnienia podlega proporcjonalnemu wydłużeniu.

3. Na stanowisko referendarza sądowego może być mianowany ten, kto spełnia wymagania określone w art. 149 § 1 pkt 1–4 ustawy zmienianej w art. 5, i ukończył aplikację ogólną.

4. Asystent sędziego, który ukończył aplikację ogólną, może przystąpić do egzaminu sędziowskiego, o którym mowa w art. 61 § 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 5, po przepracowaniu czterech lat na stanowisku asystenta sędziego lub referendarza sądowego. Wniosek o dopuszczenie do egzaminu sędziowskiego asystent sędziego zgłasza Dyrektorowi Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na trzy miesiące przed terminem egzaminu, uiszczając wymaganą opłatę.

Art. 16. Do aplikantów, którzy rozpoczęli aplikację sędziowską w roku 2015, oraz osób, o których mowa w art. 19 ust. 3, stosuje się art. 61 § 1 pkt 7 ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. 1. Do aplikantów aplikacji sędziowskiej oraz aplikacji prokuratorskiej, o których mowa w art. 8, stosuje się art. 44 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Do aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej, o których mowa w art. 8, oraz osób, które odbyły aplikację ogólną na podstawie przepisów dotychczasowych, stosuje się art. 46 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Konkurs na aplikację ogólną w roku 2015 odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 19. 1. Osoby uprawnione, o których mowa w art. 27 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą złożyć wniosek o umieszczenie na liście klasyfikacyjnej aplikantów, o której mowa w art. 26 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie później jednak niż do dnia zakończenia aplikacji ogólnej rozpoczętej w roku 2016.

2. Do sporządzania list klasyfikacyjnych aplikantów, którzy ukończyli aplikację ogólną, oraz do składania wniosków o kontynuowanie szkolenia na aplikacji sędziowskiej lub aplikacji prokuratorskiej w latach 2016 i 2017, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Kandydaci przyjęci na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską w latach 2016 i 2017 na podstawie art. 29 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odbywają aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 20. 1. W przypadku uwzględnienia skargi, o której mowa w art. 23 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, po rozpoczęciu aplikacji ogólnej w roku 2016, Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wydaje decyzję o przyjęciu na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską, prowadzoną na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, której cykl szkoleniowy rozpoczyna się po dniu wydania decyzji.

2. W przypadku konieczności wydania decyzji o przyjęciu na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską na skutek uwzględnienia skargi, o której mowa w art. 29 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, po rozpoczęciu w roku 2017 odpowiednio aplikacji sędziowskiej albo aplikacji prokuratorskiej, prowadzonej na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, wydaje się decyzję o przyjęciu odpowiednio na aplikację sędziowską albo aplikację prokuratorską, prowadzoną na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, której cykl szkoleniowy rozpoczyna się po dniu wydania decyzji.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, kolejność umieszczenia na liście kwalifikacyjnej w celu ustalenia prawa wyboru etatu aplikanckiego, o którym mowa w art. 29 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ustala się w oparciu o stosunek punktów uzyskanych przez daną osobę z obu etapów konkursu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej

ustawy, do całkowitej liczby punktów możliwych do uzyskania w tym konkursie, oraz stosunek liczby punktów, uzyskanych przez pozostałych aplikantów umieszczonych na liście kwalifikacyjnej z obu etapów konkursu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do całkowitej liczby punktów możliwych do uzyskania w tym konkursie. Przepis art. 29 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się.

Art. 21. Kadencja członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury trwa do końca okresu, na który zostali wybrani. Prokurator Generalny wskazuje trzech członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, którzy dołączają do jej obecnego składu. Kadencja członków wskazanych przez Prokuratora Generalnego upływa wraz z kadencją pozostałych członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 7, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*